

til at udføre et nogenlunde kraftigt Forsvar, og man slutter saa derfra, at det vil være fornødent at forlægge en nyhøst Brigade fra Sylland til Kjøbenhavn og Omegn. Derved gjør man saa endelig Regning paa at faae tilveiebragt en Besætningsstyrke af 24,000 Mand Fodfolk. Er dette nu tilstrækkeligt? Det er derom, Kommissionen — jeg tror, det er Kommissionens ene Mindretal — bringer de manglende Oplysninger. Den Autoritet, hvorfra man har hentet sine bedste Oplysninger om Besætningsforholdene i Fæstningsværker, angiver, at Minimum af Besætningen skal være 1 Mand pr. Meter af Fæstningens yderste Forsvarslinie helt omkring. Bille de nu anvende denne Regel paa Kjøbenhavn, ville de finde, at Kjøbenhavns Omkreds, det vil sige, den yderste Forsvarslinie, udgjør 34,000 Metres, det vil altsaa sige, at der kræves en Fodfolksbesætning af 34,000 Mand. Der mangler altsaa i den Organisation, der er tilveiebragt, naar det er udført, som Ministeriet foreslaar, 10,000 Mand Fodfolk endnu. Saa kan man imidlertid sige: til Fodfolk kan man jo bruge Folk, der ere mere eller mindre invalide. Lad saa være, men et Fæstningsartilleri kan virkelig ikke improviseres saaledes, og der findes i saa Henseende en Oplysning, som er endnu mere paafaldende. Man har i Tydskland og Frankrig, saaledes oplyser Kommissionen, den Hovedregel, at der til Besætning af en Fæstning kræves, i Tydskland 7,7 Mand pr. Kanon og i Frankrig 8 Mand, og desuden 4 ikke fuldt uddannede Fæstningsartillerister. Vil man nu anvende disse Regler hos os paa den Kanonstyrke, som Kjøbenhavns Landbesætning foreslaas forsynet med, vil der udkræves, hvad der ogsaa stemmer med Kommissionens Fordring, 9,563 Fæstningsartillerister efter den tydske Regel og efter den franske 14,900. Fra hele Riget habes der nu af Fæstningsartilleri og Linie-mandskab 3,265 og af Forstærkningen 3,860, altsaa ialt 7,125; gaar derfra den Styrke, som er bestemt til Søforterne, bliver der tilbage 4,800 Mand fra hele Riget til Besætning for Kjøbenhavns Landbesætning. Derfor foreslaas der ogsaa en meget vigtigaaende Omordning af Fæstningsartilleriet, idet det foreslaas udvidet fra 9 Kompagnier til 34 Kompagnier, altsaa omtrent til det Firdobbelte. Men naar hele denne Ordning er tilveiebragt, hvorledes stiller Forholdet sig saa? Saa stiller det sig saaledes, at der til Landbesætningen kan gjøres Regning paa fra hele Landet 7,770 Fæstningsartillerister, og for at tilveiebringe 9,600 kræves der altsaa endnu ca. 1,800 Mand udvædt Mandskab, og det er herved forudsat, at Fæstningsartilleriet

fra hele Landet er blevet samlet her. Gaar man ud fra den anden Forudsætning, hvorpaa Fæstningsanlægget ogsaa eventuelt vil komme til at hvile, at der muligvis ikke tilveiebringes Mandskab fra andre Steder end fra Sjælland og Smaaøerne, stiller Forholdet sig saaledes, at der, vel at mærke, naar hele Organisationen er gennemført, af Linie-mandskab ikke vil kunne tilveiebringes mere end 1,262 og af Forstærkningsmandskab ikke mere end 4,282, altsaa ialt ca. 5,500, og dette Antal skal altsaa suppleres med 4,000 Mand fra de andre Baaben og med udvædt Mandskab, Militærarbejdere o. s. v. Denne Oplysning, siger jeg, har aldeles forbauset mig, thi det erkjender jeg, at man med Føie kan sige, at Betjeningen af Nutidens høist komplicerede Skyts virkelig kræver uddannet Mandskab. Et Mindretal siger ogsaa derom, hvad man vel maa lægge Mærke til: „Artilleri, som er daarlig uddannet og har svage Kadrer, kunde vel i tidligere Tider, da Skyttet kun havde ringe Skudsikkerhed og Virkning, finde Anvendelse ved Fæstningers Forsvar; nu derimod kræve Baabnene et Personel, der er godt indvædt i Brugen af dem. Det gaar dermed som med alle fine Instrumenter: 3 Hænderne paa utyndige Folk gjøre de mere Skade end Gavn.“ Det er altsaa saaledes, at man udtaler sig, samtidig med, at man gjør Regning paa en Besætning af Fæstningsartilleri, der ikke er mere end 1 Mand Liniemandskab pr. Kanon, medens Fordringerne jo andesteds fra Lyde paa fra 7—12 Mand pr. Kanon. Jeg skal dertil føie, at for at raade Bod paa denne Ulempe foreslaar Kommissionen, at Artilleriet foruden Firdoblingen af Fæstningsartilleriet tillige skal forsynes med endnu stærkere Kadrer, end der er foreslaaet af Regjeringen, idet det skulde forsynes med 6 Officerer mere pr. Bataillon. — Jeg har troet det rigtigt efter de Bemærkninger, som saaldt fra den høitærede Minister, at oplyse om disse Detailler, og maa bede om Undskyldning for, at jeg mulig har trættet Thinget med for mange Detailler. Der er naturligvis overmaade meget Mere at drage frem, men saa meget ansaa jeg for fornødent til Svar paa, hvad den høitærede Minister har fremfat. Jeg har ikke villet indlade mig paa Enkeltheder, førend den høitærede Minister havde udtalt sig.

Jeg skal endnu kun overfor den høitærede Conseilspræsident udtale, at naar den høitærede Minister mente, at der kun er en formel Forskjel paa Flertallets Stilling fra i Fjor til i Aar, idet man nemlig i Fjor havde foreslaaet Sagen henlagt med en Dagsorden, medens man i Aar negtede den Over-